

Bacsó Melher Marika

HÉTVÉGE (DEMENCIA)

Olyan korán van még, legalább szombaton aludjunk kicsit tovább. Sokszor felébredtél éjjel, én sem tudtam aludni.

Már látom, hiába kérlek, nem tudsz az ágyban maradni. Akkor menjünk fogat mosni, zuhanyozni! Ne félj, vigyázok rád, nem fogsz elcsüszni. Segítek felvenni a pulóvert. Tudom, hogy fáj a karod, elestél, és megütötted.

Szerencse, hogy nem törött el! Ne feledd a fésülködést! Bocsánat! Nem felejtetted el, csak a vállad... Most is fáj? Megfésüllek. Papucs? Gyere, hadd húzzam a lábadra. Kész! Menjünk reggelizni. Tudom, a fogaid... Remélem elég puha, meg tudod rágni...

Most leszedem az asztalt, beágyazok, és felporszívózom a szobát. Addig, ülj ide kérlek, és nézd a televíziót! Hamar elkészülök, aztán megyünk vásárolni. Miért toporogsz? Pisilni kell? Máris jövök, segítek. Elkéstem? Semmi baj! máskor szólj kicsit hamarabb! Hozom a tiszta ruhát.

Vegyünk kabátot, meleg cipőt, mert hűvös van odakinn! A cipő? Befűzöm. Indulhatunk? Fogd a kezem, nehogy újra elessél! Ne féltselek? Már hogyne félténélek, hiszen tudod, mennyire szeretlek, és nem akarom, hogy bajod essen.

Miért nem köszöntél a szomszéd nényinek? Nem ismerted meg? Régen nem kellett erre figyelmeztetni. Ne álldogáljunk meg minden saroknál, mert nem lesz készen az ebéd.

Most mit csinállok? Főzök. Segíteni akarsz? Nem bánom, adok kötenyt. Mostál kezted? Adjak neked is tésztát? Fáj a kezed? Ne aggódj, befejezem helyetted... Jaj vigyázz, forró! Majd én tálalom.

Kérlek, ülj itt, amíg berakom a ruhákat a mosógépbe, aztán elmosom az edényeket. Segítenél mosogatni? Nem bánom. Elejtetted? Nem baj, velem is előfordult, mindjárt összetakarítom.

Most meg miért sírsz? Mondtam, hogy nem baj, hadd öleljelek meg! Tudod, nagyon szeretlek!

Kérlek, feküdj le egy óracsikára!

Ébresztő!- éjjel megint nem fogsz tudni aludni.

Szeretnél sétálni a kertben? Leüljünk a padra? Hozok egy meleg takarót...

Emlékszel, nyáron mennyi málnát, cseresznyét szedtünk? Most meg elsárgult levelek hullnak az avarba.

Kár, hogy elmúlik minden... Ne búsuljak? Nem búsulok, csak eszembe jutott, holnap vasárnap, aztán újra kezdődik minden. Egész héten rohanok, és alig várom a hétvégét, hogy újra együtt lehessünk.

- Menjünk be?

Éhes vagy, mit szeretnél vacsorára? Elkészítem. Alig ettél...

Szeretnél játszani? Nem bánom.

Kártya, társasjáték, mire gondoltál? Jól belefeledkeztünk a játékba, a vasalás elmaradt, majd holnap megcsinálom.

-Fáradt vagy? Én is! Készülődjünk alváshoz.

Beszélgessünk még egy kicsit, – úgy, mint régen- Hadd öleljelek meg Anya. Olyan jó, hogy vagy még nekem, mert tudod Anya, te mindig az édesanyám leszel, akkor is, ha...

